

[Kalnæs]

forklaring på, om man skal opfatte sådanne to-lags beboelser som det ene eller som det andet, eller hvornår de skal opfattes på den ene eller den anden måde. Så jeg må sige, at der i allerhøjeste grad er usikkerhed og urimelig usikkerhed på området.

Jeg vil spørge ministeren én gang til, om der ikke kan gives en bedre definition. Hvis ministeren siger, at det kan der faktisk ikke, så synes jeg, at det haster meget at få lavet om på disse love. Jeg vil spørge ministeren, om han har nogle planer, og hvornår disse planer eventuelt kan komme til udførelse med hensyn til at ændre på den ene eller den anden måde.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg må sige, at jeg har ingen planer om over for et folketing, der har haft lejlighed til at tage stilling til disse regler, og hvor et flertal har markeret en holdning, at komme med nye forslag til ændring af vurderingsloven på dette område. Jeg mener ikke, at det ville være en fornuftig og rimelig praksis at komme ind på, især når der er sluttet et forlig, der løser en væsentlig del af problemerne.

Jeg vil godt føje til, at på given foranledning skal jeg gerne lade udrede, hvad der måtte være af afgrænsningsmæssige problemer i den retning, hr. Kalnæs omtaler, og om vi cirkulæremæssigt eller på anden måde kan præcisere de afgrænsninger.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. 127

12) Til *ministeren for skatter og afgifter af:*

Kalnæs (SF):

»Finder ministeren det acceptabelt, at der ikke for udlejningsbyggeri er lavet en ordning, der begrænser stigningen til højst 1 kr. pr. m² svarende til begrænsningen i ejerboliger til højst 1 kr. pr. m²?«

Skriftlig begrundelse

For hele det område af vurderingerne, der omfatter ejerboliger i parcel- og rækkehuse, har man taget byggeretsprincippet i brug. Man har desuden erkendt, at det kunne føre til nogle voldsomme stigninger i vurderinger-

ne for små grunde, og har som følge deraf indført en begrænsning i stigningen i grundskylden til 1 kr./m², dog mindst 400 kr. (§ 85 i lov om beskatning til kommunerne af faste ejendomme).

Imidlertid vurderes også tæt, lavt boligbyggeri på store fælles arealer efter byggeretsprincippet med en fiktiv opdeling af grunden. Derfor kan der også for disse boliger komme store stigninger i vurderingerne og dermed i grundskylden.

Da byggeretsprincippet anvendes her, må det forekomme rimeligt, at stigningerne begrænses på samme måde som for tilsvarende ejerboliger.

Ministeren for skatter og afgifter (Mogens Lykketoft):

Jeg skal henvise til forhistorien, nemlig den forligsaftale, der også blev berørt i forbindelse med det foregående spørgsmål, hvorefter man netop for det almenyttige byggeris tæt, lave byggeri fik lavet en anden type overgangsordning og en langt mere virkningsfuld type overgangsordning, nemlig den lavere udskrivning af grundskyld for det pågældende byggeri. Det var det problem, man først tacklede, og det har som bekendt sammenhæng med byggeretsdiskussionen. Derefter konstaterede man, at byggeretsprincippet også for ejerboliger på helt små grunde i kommuner med meget høj grundskyldudskrivning kunne føre til nogle meget store stigninger fra det ene år til det andet, fordi man ikke havde vurderet korrekt tidligere, og lavede da en overgangsordning sidst på folketingssamlingen for disse byggerier.

Det har altså den sammenhæng, at der er én type ordning for den ene slags byggeri og en anden for den anden slags byggeri. Jeg er temmelig overbevist om, at det vil være meget vanskeligt for hr. Kalnæs at finde et almenyttigt byggeri, der ville være bedre stillet med den ordning, der gælder for ejerboliger, end med den, det faktisk har fået.

Kalnæs (SF):

Jeg skal takke ministeren for svaret.

Det er jo rigtig, at der er lavet overgangsordninger, når det drejer sig om tæt, lavt boligbyggeri, nemlig i retning af, at skatten kun udskrives med en vis procentdel af den skat, der ellers skulle betales. Det svarer fuldstæn-